

Verboden Paradijs

Verboden Paradijs

Patrick De Telder

Schrijver: Patrick De Telder

Coverontwerp: Patrick De Telder ISBN:

© <naam schrijver>

Deel 1

Met een zachte schok werd Karen wakker. Opende de ogen en keek in een half verlichte vreemde kamer.

Plots realiseerde ze zich waar ze was. Met een glimlach dacht ze terug aan gisteren. Al geruime tijd waren haar zussen aan het aandringen om er eens twee weekjes tussenuit te gaan. Zoals steeds had zij een reeks excuses om dit op de lange baan te schuiven. Geen tijd, te veel werk, haar man en kinderen hadden haar nodig, niks had geholpen. Met tegenzin had ze toegegeven op voorwaarde dat haar zussen alles zouden organiseren. En ja de dag was gekomen dat ze vertrokken naar Djerba. Ze had gedacht, wat ga ik al die tijd in Djerba doen, uiteraard klets ik graag met mijn zussen, maar dit is van het goede teveel.

Gelukkig speelde ze golf, zo had ze toch IETS te doen....

Vermits de reis laat geboekt was, was er geen rechtstreekse vlucht meer verkrijgbaar en moesten ze overstappen in Parijs.

Zoals steeds nam een van de zussen, Gerda, de leiding in de luchthaven. Ze gaf de identiteitskaarten en de tickets af terwijl Karen en haar zus Magda de bagage op de transportband zetten en de golfzak op de voorziene plaats legden. Eens in de Taxfree zone begonnen Magda en Gerda de shops te verkennen. Zij haatte dat, ze verkoos een goed vaktijdschrift of een gesprek met één of ander belangrijk man die haar iets kon bijbrengen dat verrijkend zou kunnen zijn voor haar zaak.

Na de obligate wachttijd aan de gate waren de drie zussen aan boord gegaan. De korte vlucht was dankzij het enthousiaste getater voorbij gevlogen. Na de landing in Parijs bleven ze in transit en zochten de gate voor hun reis naar Djerba. Het wachten duurde wat lang, en zij, die nog geen 5 minuten kon blijven stilzitten, begon het stilletjes op de heupen te krijgen. Waarom was ze in hemelsnaam ingegaan op die stomme reis, wat ging ze daar doen, als ze wou golfen zou ze alleen, of met één of andere vreemdeling moeten spelen. Kortom ze beklaagde zich nu al haar beslissing. Ze zat rechtover haar 2 zussen en bladerde ongeïnteresseerd in een “Dag allemaal.” Was het een geluid, was het een beweging, ze keek op en tussen de hoofden van haar zussen zag ze HEM aankomen.

Haar hart sloeg een tel over, ze staarde Paul aan en zag hem glimlachend haar richting uitkomen. Innerlijk schreeuwde ze NEEN, STOP, mijn zussen weten niets van ons, doe alsof je me niet kent. Haar blik probeerde hem van richting te doen veranderen, met een rukje van haar hoofd wou ze hem laten stoppen.... niets hielp, hij kwam dichterbij en dichterbij.

Haar adem stakte en vol paniek bleven haar ogen op hem vastgepind.

Nu begint het drama, hoe moet ik dit uitleggen, wat zullen zij ervan zeggen, denken, mij veroordelen????

De marteling duurde tot hij tussen de 2 rijen zetels kwam staan en in plaats van haar te begroeten, haar de rug toedraaide. Ze dacht dat ze doodging!!! Zij zag haar beide zussen recht springen en hem omhelzen. Ze dacht “What the fuck, wat is er hier aan de gang????”

Haar zus overhandigde hem een ticket. Met het ticket in de hand draaide hij zich langzaam naar haar om.

Daar stond hij dan met een geheimzinnige glimlach om de mond, Gerda en Magda kwamen naast hem staan en staken hun armen onder de zijne. Zij snakte naar adem, met ogen als schoteltjes.

“Wat is er hier aan de hand” was het enige dat ze kon uitbrengen.

De 2 zussen lachten en riepen, Surprise!

Het was alsof de tijd stilstond????

Met een ondeugende glimlach op de mond zei

Gerda: ”Wel meisje we hebben een verrassing voor jou. Wij gaan naar Djerba en jij gaat met hem naar de Bahama’s.”

Ongeloof, wantrouwen, verbazing.... Daar stond ze dan, te trillen op haar benen van emotie. Paul boog voorover en zoende haar zacht op de wang. Wat, wie, hoe, was het enige wat ze kon uitbrengen.

“Wel” begon haar zus, “hij wist ons te overtuigen van zijn gevoelens voor jou en we hebben ingestemd met zijn stoute plannetje. Jij gaat met hem twee weken naar de Bahama’s en wij gaan naar Djerba. Je moet wel dagelijks bellen om op de hoogte te blijven van ons verblijf in Djerba, maar voor de rest heb je onze zegen. Wij houden onze mond!”

Als verdoofd voelde zij een arm om haar heen. Zij had haar zussen gekust en was met hem vertrokken naar de gate waar zij als een van de laatsten aan boord gingen van de vlucht naar Nassau.

Het was pas na het opstijgen dat ze tot rust kwam.

Duizenden vragen vlogen door haar geest. En ja ze vond het prettig, en ja zo vond het leuk, en ja ze was verrukt door zijn attentie voor haar. Ze draaide zich naar hem, met een glimlach, bekeek hem even, neigde naar hem en gaf hem een zachte zoen op de wang.

Hij keek haar aan, en ze wist dat het goed was.....

Plots vond ze alles leuk, de maaltijden, de bediening, ja zelfs de lange vlucht vond ze enig....

Toen ze in Nassau landen was het al 23.00 uur plaatselijke tijd en het luchthavengebouw lag er leeg en verlaten bij.

Bij de transportband die de bagage moest uitspuwen keek ze even rond en zag tegen de muur een glanzende blauwe opgezette zwaardvis. Na het op karretjes laden van de bagage liepen zij naar de uitgang op zoek naar een taxi. Bij het verlaten van het luchthavengebouw werden ze geconfronteerd met de vochtige warmte die hen als een mantel omsloot.

De chauffeurs waren allemaal gitzwart met witte tanden, sjofel gekleed.

Alleen zou ze hier nooit durven in een taxi springen, maar hij nam alle vrees weg. De taxi was oud en versleten, de ramen waren open en de binnenstromende warme lucht deden haar mooie blonde haren dansen.

Ze waren al lang onderweg en de vermoeidheid begon zwaar te wegen.

Over de niet verlichte banen reden zij dicht tegen elkaar gedrukt het avontuur tegemoet.

Plots zei ze: "Hé hij rijdt links!" waarop de taxichauffeur repliceerde: "Yes we are an old English colony"

Ze lachte: "Hé die verstaat Vlaams!"

Plots zag ze in het donker een witte vlakte naast haar en vroeg aan de chauffeur wat dit was. Hij lachte zijn tanden bloot en zei: “That’s the beach mam!”

Na een rit van een half uurtje kwamen ze aan een brede poort, bewaakt door 2, in perfect uniform gedoste, beveiligingsagenten.

Ze werden binnengelaten en naar de receptie gebracht waar ze bij het invullen van de registratiekaarten een alcoholvrije punch kregen. Ze hunkerden naar een bed... en werden met een golfbuggy naar een gebouw gebracht waar hun bagage al wachtte in hun kamer.

In een razend tempo maakten ze zich klaar voor de nacht.

De kamer was ruim en voorzien van 2 kingsize bedden in beide hoeken.

Zij kozen elk een bed en sprongen er met een zucht van verlichting in.

1 minuut later waren ze in dromenland.

En nu, nu lag ze hier na te genieten.....

Deel 2

Vermits ze steeds verplicht was vroeg op te staan, had ook nu haar biologische klok haar gewekt. Ze keek even op haar uurwerk en zag dat het al 1 uur in de namiddag was. Ze schrok, zo laat, oh....

maar, neen er is een tijdsverschil van 6 uur, dus is het hier nog maar 7 uur in de morgen.

Met een gerust geweten en met een glimlach om de mond rolde ze terug op haar rug.

Plots kwam het schuldduiveltje weer de kop opsteken, waar was ze in hemelsnaam mee bezig. Haar gedachten dwaalden af naar het intieme dineetje dat ze laatst met Paul had.

Ze haalde zich alles weer voor de geest, hoe ze vlug nog een mooie bloes had aangetrokken voor ze vertrok. Er wel oplettend dat de soepel vallende gestreepte bloes ver genoeg openbleef om de aanzet van haar mooie borsten zichtbaar te maken als ze zich naar hem zou buigen en geen aanstoot zou geven aan anderen. Ze zag hem naar haar glimlachen en honderduit praten en lachen terwijl hij zich niet stoorde aan de luistervinkende personen aan een naburig tafeltje.

Ook hier had ze haar twijfels geuit maar hij had ze weggelachen.

Haar dromen werden verstoord door geritsel. Ze keek door de kamer naar hem en zag hem glimlachend naar haar liggen kijken. Hij sprong uit bed en beroerde heel zacht haar lippen.

Hierop ging hij naar de kamerdeur die hij zachtjes opende. Verblindend licht stroomde hun kamer binnen en ze keek naar hem hoe hij daar in een

korte pyjamabroek in de deuropening stond. Hij zei: "Lieveling kom even zien".

Ze stond op en voelde zich een beetje gegeneerd met haar pyjamajasje over haar kanten slipje.

Toen ze echter door de deuropening keek stakte haar adem, ze keek over een veld met rubberplantjes als bodembedekkers, tussen wuivende palmbomen door naar een zacht deinende turkoois gekleurde prachtige zee. De lucht was warm en zwanger van bloemen. Even stond ze als aan de grond genageld, om al deze schoonheid voor altijd in haar geheugen te griffen. Ze stak haar hoofd een beetje verder door het deurgat en zag dat hun kamer in het midden van 3 in U-vorm opgestelde gebouwen lag. De gebouwen waren typisch Bahama's, met gaanderijen vooraan om de kamer te beschermen voor de hevige zon en geschilderd in een zachtroze. Het geheel was gewoon paradijselijk, nu wist ze waarom de bestemmingsnaam Paradise Island heette. Even stonden ze nog te genieten van het mooie uitzicht, zij met haar rug tegen zijn borst aangeleund.

Laten we nog even in bed gaan stelde hij voor.

Even dacht ze, nu komt het, het moment waar ik al zo lang bang voor ben en waar ik al zo lang stilletjes naar verlang. Hij nam haar hand en ging met haar in het door haar gekozen bed liggen. Daar lagen ze als lepeltjes, zij met een bonzend hart, hij ervoor zorgend haar niet aan te raken met zijn lichaam.

Zachtjes begon hij haar rug te strelen, langzaam ebde de spanning weg om plaats te maken voor een zalig gevoel. Hier lag ze dan met hem, op wie ze zo verliefd was.

Hij streelde zacht haar mooie haar en sloeg zijn arm om haar heen.

Het voelde heerlijk aan hem zo dicht bij zich te voelen, de tijd stond even stil.

De vermoeidheid van de reis was nog niet verteerd en zachtjes gleed ze weg in een weldoende slaap, het laatste waar ze aan dacht was, hij is een zoeteke, hij heeft niks geprobeerd, niks geforceerd, ik ben veilig in zijn armen....